135| ΑΔΩΝΑΪ – ΕΛΩΪΜ – ΑΡΙΕΛ – ΖΕΩΒΑ.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/135-αδωναϊ-ελωϊμ-αριελ-ζεωβα/

Τέσσαρες Δυνάμεις τοῦ Ἀναλλοιώτου καὶ Ἀπείρου, τοῦ ὑπεράνω τῶν ὑλικῶν κόσμων Θεοῦ, συμβολίζουσαι τὴν Ἄπειρον Συνείδησιν, Σοφίαν καὶ Δύναμιν, τὸ Ἄπειρον Πνεῦμα, τὸ Ὑπέρτατον καὶ Ἀκατανόητον ὑπὸ πεπερασμένης διανοίας Πνευματικὸν Ὄν, τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ἄνευ ἀνατολῆς καὶ δύσεως Πνευματικὸν αὐτοῦ ἀεὶ μεσουρανοῦν Φῶς, τὸ ὑπὲρ πᾶσαν πνευματικὴν ὀντότητα Προαιώνιον ὑπάρχον καὶ ἐξ Αὐτοῦ καὶ μόνον πηγᾶσαν καὶ ἀνελισσόμενον καὶ πρὸς Αὐτὸ ὡς πρὸς πραγματικὴν ἐξέλιξιν τεῖνον καὶ φερόμενον πᾶν πνευματικόν.

Τέσσαρες Δυνάμεις τετραγωνίζουσαι καὶ περιβάλλουσαι τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος τοῦ Ἀπείρου χώρου, ἐν ᾧ ὑπάρχουν, ζῶσι, κινοῦνται καὶ ἐξελίσσονται οἱ Ἄπειροι κόσμοι, τέσσαρες Δυνάμεις ἰσορροποῦσαι καὶ ὑποβαστάζουσαι τὴν Αἰώνιον παλινδρόμησιν τῶν ἀντιθέσεων ἐν τῷ Ἀπείρῳ χρόνῳ, τόπῳ καὶ διαστήματι πρὸς τὴν ἐνιαίαν τοῦ Ἀπείρου Νοῦ ἐν αὐτοῖς Ἐξουσίας, ἐν τῇ ἀπαρεγκλήτῳ σταθεροποιήσει τῶν φυσικῶν νόμων διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὑπ’ αὐτῶν διατελουσῶν δυνάμεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Θείου Αὐτοῦ Σχεδίου ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ τελειοποιήσει τῶν Ἀπείρων κόσμων καὶ Πνευματικῶν δυνάμεων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πλήρους ἐν αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως τοῦ Καλοῦ καὶ Δικαίου.

Τέσσαρες Δυνάμεις Ἀδιαχώριστοι καὶ Ἀδιάσπαστοι, Ὁμοούσιαι καὶ ἐξ ἴσου Ἀπόλυτοι ἐν τῷ Νοητῷ κεχωρισμέναι, ὅσον καὶ ἀναποσπάστως συνδεδεμέναι, μήτε διάφορον καὶ ἀνομοιογενὲς ἀποτελοῦσαι, ἀλλ’ ΕΝ καὶ τὸ αὐτὸ ἐξυπηρετοῦσαι Ὄν, τὸν Ὑπέρτατον Θεόν.

Τέσσαρες Δυνάμεις τοῦ Θείου Ὄντος ἐκφράζουσαι τὰς τέσσαρας Αὐτοῦ Πνευματικάς ἰδιότητας καὶ συγκεντρούσας ἐν Αὐτῷ τὴν Ἄπειρον Σοφίαν, Συνείδησιν, Δύναμιν καὶ Πνεῦμα καὶ κατέχουσαι ἐν τῇ Ἀπολύτῳ ἐννοίᾳ τοῦ Θείου Αὐτοῦ Λόγου, τὴν ἐν τῷ κόσμῳ Πνευματικότητα, τὴν Ζωήν, τὴν Αἰσθητικότητα, τὴν Κίνησιν, τὴν πλήρη δι’ ἀποκατάστασιν ἐν αὐταῖς, τείνουσαι νὰ προαγάγωσι πάντα τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα ὄντα διὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς αὐτῶν ἐξελίξεως καὶ τελειοποιήσεως εἰς τὸν αὐτὰ φερόμενον ὑπ’ Αὐτοῦ ἀδιάπτωτον πνευματικὸν δυναμισμόν.

Τέσσαρες Δυνάμεις μὴ διαφέρουσαι ποσῶς ἀπ’ ἀλλήλων, Ἰσόβαθμοι καὶ Ἰσοσθενεῖς, τὸ ἰσόρροπον τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων δυνάμεων ἐπιδιώκουσαι καὶ ἐπιφέρουσαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ τοῦ σκοποῦ των ἐξυπηρετήσει ἀφ’ ἑαυτῶν ἐνεργοῦσαι καὶ βαίνουσαι, ἀδιαχωρίστως δὲ τὸ Ὑπέρτατον Ὄν διακονοῦσαι.

Ὅπως δὲ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχικῇ καὶ πνευματικῇ συνθέσει αἱ ἀρεταὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς διαχωρίζονται ἐν τῷ παραλληλισμῷ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀξίας μιᾶς ἑκάστης κεχωρισμένως, ἅπασαι ὅμως ὁμοῦ συγκεντρούμεναι ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ ὄντος ἀποτελοῦν τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἰδιότητας, οὕτω καὶ αἱ τέσσαρες αὗται Δυνάμεις, αἱ διὰ τεσσάρων διαφόρων ὀνομάτων λεγόμεναι, **ἀποτελοῦσι τὰς τέσσαρας Δυνάμεις καὶ Ἰδιότητας τοῦ Ὑπερτάτου Πνευματικοῦ Ὄντος τοῦ Θεοῦ καὶ συνενούμεναι ἐν Αὐτῷ ἀποτελοῦσι καὶ ἐκφράζουσι τὴν Ὑπερτάτην ἔννοιαν τῶν ἐξ Αὐτοῦ ἀπορρεόντων Ἀπολύτων Ἀγαθῶν ἐν τῷ συνειδητῷ κόσμῳ.**

Αἱ τέσσαρες ὅθεν δυνάμεις αὗται ἐν τῇ ἐκφράσει αὐτῶν ἀποτελοῦν καὶ ἐκδηλοῦσι τὴν ἀποκρυφιστικὴν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ συνειδητῷ κόσμῳ ἀποκατάστασιν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν Ἀφθάστων ἐν τῇ Ἀπειρότητι αὐτῶν ἐννοιῶν. Οὕτω δέ, ὅταν ἐπικαλούμεθα μίαν πνευματικὴν ὀντότητα ἐν τῷ περιβάλλοντι αὐτῶν ζῶσαν καὶ διαμένουσαν καὶ κινουμένην, ὅπως ἀποκαλύψῃ ὑμῖν τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἵνα ὑποταχθῇ εἰς τὸ Ἀνώτατον τοῦ Ἀπείρου Πνευματικὸν Ὄν, ἐξ Οὗ νὰ ἀντλήσῃ τὴν δύναμιν καὶ παρ’ Οὗ νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ διὰ τὴν δοκιμασίαν ἡμῶν, **τῆς ἐπιβάλλομεν τὸν ἐν τῷ τετραγράμματι διὰ τῆς προφορᾶς παρ’ ἡμῶν τῶν ἀποκρυφιστικῶν λέξεων τῶν τεσσάρων Ὀνομάτων τῆς Θείας Ὑποστάσεως ἐξορκισμόν,** ὑπὸ τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου ὑποτασσομένη καὶ πειθηνίως ἐνεργοῦσα ἐν τῷ δυναμικῷ κύκλῳ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ὃν ἐπέχουσιν ἐν τῷ Ἀπείρῳ τὰ Ὀνόματα ταῦτα κατ’ ἀνάγκην ἐκοῦσα ἄκουσα δοκιμαζομένη καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόκρυφον ἰδιότητα ἐπ’ αὐτῆς ἐνέργειαν τούτων χαλιναγωγουμένη μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν Ἀλήθειαν.

Αἱ τέσσαρες ὅθεν ἀποκρυφιστικαί λέξεις, Ἀδωναΐ, Ἐλωΐμ, Ἀριὲλ καὶ Ζεωβᾶ προφερόμεναι ὑπὸ τοῦ μύστου **μετὰ κατανύξεως καὶ ἅμα πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς διαθέσεως, ὡς καὶ μετὰ βαθυτάτου Ἀπείρου σεβασμοῦ πρὸς τὸ Ὑπέρτατον Ὄν, τὸν Θεόν,** πρὸς ὃν ἀπευθύνονται, ἐν δὲ τῇ προσγενομένῃ κατανοήσει τῶν ὑπ’ αὐτᾶς ἐγκρυπτομένων Δυνάμεων καὶ ἰδιοτήτων ὡς καὶ ἀποκρυφιστικῶν λόγων, πρὸς καθυπόταξιν τοῦ ἐπικαλουμένου πνευματικοῦ ὄντος, καθιστᾶ τοῦτο πειθήνιον ὄργανον τῶν βουλῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀναποσπάστως προσκεκολλημένον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἀγαθοεργοῦς δράσεως αὐτοῦ.

Μία Ὑπερτάτη Δύναμις ὑπάρχει καὶ βασιλεύει καὶ ἐνεργεῖ καὶ δρᾷ ἐν τῷ Ἀπείρῳ, μία Πνευματικὴ Ὀντότης, μία Ἀκένωτος Πνευματικὴ Ἑστία, Εἷς καὶ μόνον Πνευματικὸς Νοῦς, ὡς μεσουρανῶν Ἥλιος ἐν τῷ Ἀπείρῳ διαστήματι λάμπων καὶ τοὺς σύμπαντας Ἀπείρους Κόσμους φωτίζων, Εἷς καὶ μόνον Ἀναλλοίωτος, Ἀδέκαστος, Ἄφθαστος, Ἀτελεύτητος, Ὑπερτέλειος ἐν Τελειοτάτοις, Ὑπεραιώνιος ἐν Αἰωνίοις, Ὑπεράγαθος ἐν Ἀγαθοῖς, Ὑπέρτατος ἐν Ὑπερτάτοις καὶ Οὗτος εἶναι ὁ πάντων Παντεπόπτης καὶ

Δικαιοκρίτης Θεός.

Οἱ ἐπικαλούμενοι τὰ τέσσαρα ἀποκρυφιστικὰ Αὐτοῦ Ὀνόματα, τὰ **περικλείοντα τὰς τέσσαρας Ἀφθάστους καὶ Ἀπείρους Ὑπερτάτας Αὐτοῦ ἰδιότητας, τὴν Ἄπειρον Αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀπείρῳ κόσμῳ Συνείδησιν, Σοφίαν, Δύναμιν καὶ Ἄπειρον Πνεῦμα καὶ δι' αὐτῶν διὰ νὰ δυνηθῶσι** νὰ ἐπιβληθῶσι εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν καλουμένας πνευματικὰς δυνάμεις ἵνα οὐ μόνον ἐξ ὁλοκλήρου ὑποταχθῶσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωσιν αὐτοὺς ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς αὐτῶν ἀναδείξεως καὶ τελειοποιήσεως, ἀνάγκη νὰ ἔχωσιν οὐ μόνον πλήρη συναίσθησιν καὶ ἐπίγνωσιν τῆς ἐγκρυπτομένης ἐν τοῖς Ὀνόμασι τούτοις ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερυψωθῶσι κατὰ τοσοῦτον πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς, ὥστε ἡ προφορὰ ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τούτων **νὰ ἐπιφέρῃ τὰ τελεσιουργικὰ ἀποτελέσματα ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ ὑπ' αὐτῶν ἀποκρυφιστικῷ πεδίῳ.**

Ἄνευ τῆς ἀναγωγῆς ταύτης καὶ ἀπαραιτήτου διὰ πᾶσαν ἐπιτυχίαν πνευματικῆς τελειοποιήσεως τούτων, ἡ προφορὰ καὶ ἀπαγγελία ἢ πᾶσα νοερὰ τοιαύτη τῶν ὀνομάτων τούτων, οὐδεμίαν δύναμιν ἐνεργὸν καὶ ἀποτελεσματικὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν καλουμένων νὰ ὑποταχθῶσιν ἐν αὐτοῖς πνευματικῶν δυνάμεων.

Ἀπαραιτήτως ὅθεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὑμεῖς ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔσχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ καθοδηγῆσθε ἀπὸ τὸν Ὑπέρτατον ἐν πᾶσι Διδάσκαλον, Οὗ ἡ συμβολικὴ ἔννοια τοῦ ἀποκαλυφθέντος ὑμῖν Ὀνόματος περικλείει καὶ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐν τῷ Τετραγράμμῳ συμπεριλαμβάνομένων καὶ ἐνεργουσῶν Δυνάμεων.

3/3/1936